

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

w sprawie dotyczącej zażalenia **K. K.** na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 marca 2023 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Olsztynie
z dnia 1 lutego 2023 r., sygn. akt II Kp 503/22,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w Olsztynie, sygn. akt II Kp 503/22, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biskupcu.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 1 lutego 2023 r., sygn. akt II Kp 503/22, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy, innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek wskazał, że w przedmiotowej sprawie postanowienie wydane przez prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231§1 k.k. dotyczy Sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie, zaś zażalenie na to postanowienie wniesione przez skarżącego K. K., wpłynęło właśnie do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Olsztynie II Wydział Karny.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Olsztynie zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, zatem jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd właściwy miejscowo wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21, LEX nr 3126169*).

Analiza przedstawionych przez Sąd Rejonowy w Olsztynie argumentów i okoliczności prowadzi do wniosku, że w zaistniałym w niniejszej sprawie układzie procesowym Sąd właściwy miejscowo rozpoznawałby zażalenie na postanowienie w sprawie o czyn z art. 231§1 k.k., którego zdaniem skarżącego miał się dopuścić sędzia pracujący w tym sądzie w II Wydziale Karnym, co w odbiorze społecznym – niezależnie od rzeczywistego stanu rzeczy – mogłoby rodzić wątpliwości co do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez tenże Sąd Rejonowy w postępowaniu zażaleniowym. Sędzia referent orzekałby zatem w sprawie odpowiedzialności karnej sędziego, z którym utrzymuje nie tylko relacje służbowe, ale także koleżeńskie i towarzyskie, co dotyczyłoby także każdego innego sędziego wylosowanego do rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Mając zatem na uwadze dobro wymiaru sprawiedliwości uznać należy, że zaistniała podstawa określona w art. 37 k.p.k. do przekazania niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu tj. Sądowi Rejonowemu w Biskupcu, położonemu w odległości stosunkowo bliskiej od Sądu miejscowo właściwego.

Sąd Najwyższy mając na uwadze powyższe orzekł jak w postanowieniu

